

793—804 Tu vero, sanctissime pater, considera diligenter locum nominis^a tui, ubi maneat, ubi statuta sit dignitas tua. Et quod diceris ab omnibus, hoc opere impleas. Fiducia-
 2. Tim. 4, 2. liter praedica omni personae, oportune inopportune, id est volenti vel nolenti. In mori-
 bus tuis fulgeant exempla sanctitatis et in verbis veritatis praedicatio niteat; quia
 haec duo maxime conveniunt episcopo, ut bonis vivat^b moribus et praedicationis verba
 Luc. 12, 35. non taceat; sicut ipsa veritas ait: 'Sint lumbi vestri praecincti et lucernae ardentes
 in manibus vestris'. In lumbis morum castitas, et in lucerna lumen verbi Dei demon-
 stratur. Habeas inreprehensibiles socios, ut ex illis alieni discant tuae vitae relegendam
 et edificentur quicumque veniant ad te, sive ex te ipso sive ex illis. Lectionis vero
 studium nullatenus dimitte, sed habeas tales iuvenes apud te, qui semper discant, et
 10 magis gaudeant discere quam inebriari; Deo servire, et non saeculi sectari pompas.
 Talem te para, qualem te cupias stare ante tribunal Christi. Meique semper memor
 esto in orationibus tuis, quatenus divina clementia dies meos ad finem deducat per-
 fectum; et ut tu habeas mercedem bonam ex me et ego remissionem peccatorum per
 te. Fides vero et dilectio sancta numquam frigescat in animis nostris, sed semper
 15 magis magisque augeatur, Christo deo miserante, qui nobis propitius sit in aeternum.
 Opto te valere et in Christi caritate proficere; dulcissime pater.

286.

Alcvinus monachos Girwenses hortatur, ut promissi memores pro se precentur.
Admonitiones addit. 793—804.

Cod. H fol. 32'—34.

Edd. F 218, J 275. — Migne col. 166.

20

SANCTISSIMIS IN CHRISTO FRATRIBUS GYROENSIS ECCLESIAE HUMILIS LEVITA
 ALCHVINUS SALUTEM.

Memor pietatis vestrae, qua me gremio caritatis in communionem sanctae ora-
 tionis vestrae suscipere dignati estis, placuit parvitati meae hanc veritatis vestrae
 sponsonem in memoriam revocare his litterulis; optans vobis bona Christo miserante
 aeterna, et per vestrae dilectionis intercessionem me ab aeternis erui tormentis; ut,
 dum vobis in die domini nostri Iesu Christi corona laudis reputabitur, mihi ab eodem
 iudice vel venia peccatorum tribuatur. Nec terrarum longinquitate¹ caritatis muni-
 ficentia^a separari debet, quae semper praesens in servis Dei esse debet per eum, qui
 30 Matth. 18, 20. ait: 'Ubi sunt duo vel tres congregati in nomine meo, ibi sum in medio eorum'.
 Quicquid in illo amicitiarum esse coepit, inviolabili firmitate permanere necesse est,
 10. 22. quia qui perseveraverit usque in finem, hic salvus erit. Ideo permaneamus in cari-
 tatis fraternae soliditate; nihil aliud attendentes in ea nisi humilitatem et oboedien-
 tiam, et ut invicem sancto adiutorio unusquisque alterum adjuvet. Et dum omni per-
 35 sonae summum est caritas, quanto magis famulis Christi, quorum vitae meritum totum^b
 in caritatis et humilitatis et oboedientiae virtute constat. In quibus vestram sancti-
 tatem cotidie proficere optamus; quia, quibus nihil secundum propositum regularis
 vitae cum saecularibus pompis et vanitatibus deliciarum^c commune est, totam vitam
 regulare constrictione perfectam^d esse decet.

40

^a) nomis H. ^b) uiuiuat H.

286. ^a) munificentiae H. ^b) tota H. ^c) diliciarum H. ^d) perfectum H.

1) ipso in Francia morante, cf. supra p. 443 l. 41.